

JAKO JINDE V ČECHÁCH, TAK I V DOMAŽLICÍCH chodí se *Mikulášem*, a sice slavně, dva, tři najednou; čím více Mikulášů, tím víc nadělení, děti se na to těší. – Po Mikuláši za týden chodí *Lucie, co noci upije*. Ta je v hrachovině zabalená, rozcuchaná, prostovlasá, a když do světnice vejde a zatře se, mají neposlušné děti strach, neboť trestá je, jestli jim maminky neodpouštějí. Ptát se Lucie, nejsou-li ve světnici neposlušné děti, *že by je vymetla*, a řeknou-li maminky, že nejsou, šoustne Lucie pometlem po světnici, otře se a odejde dále. – Po Lucii za týden chodí *Krempera* (někde i *Morana*). Krempera nese si necky hřebíky pobité a v ruce kladivo; jak někam vejde, hned necky položí, začne kladivem bušit a ptá se, kdeže jsou ty neposlušné děti, že jim nožky oková; odpustí-li jim maminky, odejde Krempera, ale říká, když nebudou chtít děti poslouchat, aby ho jen zavolaly, že jim *cvoček zatluče*. – Po Kremperovi *hned* druhý, třetí den chodí *Tomáš*. Ten je pěkný celý bílý, nosí s sebou dobrá *čepeníčka* (preclíčky) z běle, hnětanky z popele (z pračerné mouky) a vařečku. Ten se hned ptá, které dítě je mlsné a které jírá všecko rádo, i brambory; – které jírá rádo i brambory, tomu dá čepeníčko, které je mlsné, tomu dá kus hnětanky popelové, pleskne je vařečkou přes ústa a řekne: „Praví ti Tomáš – doma jez, co máš – a u lidí – co ti dají.“ – Nato odejde i Tomáš a děti těší se už na koledu.